

Sygn. akt V CZ 83/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku A. J.
przy uczestnictwie [...]
o wydanie depozytu sądowego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 stycznia 2016 r.,
zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 września 2015 r.,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. zaskarżonym postanowieniem uchylił postanowienie Sądu Rejonowego [...], oddalające wniosek A. J. o wydanie z depozytu sądowego odsetek od złożonej tam kwoty pieniężnej, ostatecznie wydanej wnioskodawczyni na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego chód w K. z dnia 17 marca 2008 r.

Sąd Okręgowy wskazał, że żądanie wnioskodawczyni nie zostało rozpoznane we właściwym trybie postępowania. Uznał, że zachodzi podstawa do wydania orzeczenia kasatoryjnego przewidziana w art. 386 § 4 k.p.c., gdyż ocena zasadności żądania wypłacenia odsetek wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Na postanowienie powyższe zażalenie złożyła wnioskodawczyni, podnosząc naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. poprzez zastosowanie tego przepisu, mimo tego, że rozpoznanie sprawy w drugiej instancji nie wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości oraz, że została rozpoznana istota sprawy. Podniosła także, że rozpoznanie sprawy w niewłaściwym trybie nie stanowi przesłanki zastosowania art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c., poza wypadkami stwierdzenia w sprawie nieważności postępowania (art. 386 § 2 k.p.c.) oraz przeszkody procesowej uniemożliwiającej wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia (art. 386 § 3 k.p.c.), sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Rozpoznanie sprawy w niewłaściwym trybie postępowania samo przez się nie stanowi dostatecznej podstawy do zastosowania art. 386 § 4 k.p.c.; okoliczność ta może jednak wpłynąć na ocenę wystąpienia przewidzianych w tym przepisie przesłanek nierozpoznania istoty sprawy oraz potrzeby przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

W judykaturze pojęcie nierozpoznania istoty sprawy interpretowane jest jako wadliwość rozstrzygnięcia, polegająca na wydaniu przez sąd pierwszej instancji orzeczenia, które nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy,

bądź na zaniechaniu zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony z powodu bezpodstawnego przyjęcia, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie (por. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2015 r., I CZ 43/15, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2015 r.; I CZ 60/15 nie publ. i z dnia 2 lipca 2015 r., V CZ 39/15, nie publ.).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę w postępowaniu nieprocesowym przewidzianym do dochodzenia zwrotu depozytu sądowego składającemu i wydania depozytu uprawnionemu (art. 693¹¹- 693¹⁷ k.p.c.), które charakteryzuje się ograniczoną kognicją sądu, nie pozwalającą na rozstrzygnięcie sporów materialnoprawnych, a więc również kwestii, czy sumy depozytowe obejmują także należne od nich odsetki. Wybór tego - niewłaściwego - trybu rozpoznania sprawy, co zasadnie zauważył Sąd Okręgowy, spowodował rozpoznanie jej w niewłaściwym aspekcie, co usprawiedliwia ocenę, że doszło do nierozpoznania istoty sprawy.

Z tych względów, uznając, iż zaskarżone postanowienie - mimo częściowo wadliwego uzasadnienia – odpowiada prawu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

kc